Ročník 1981

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA | SLOVENSKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 13 | Vydána dne 15. června 1981 | Cena Kčs 2,—

OBSAH:

60. Vyhláška federálního ministerstva dopravy o hospodárnosti provozu silničních vozidel pro motorovou dopravu

61. Vyhláška Ministerstva kultúry Slovenskej socialistickej republiky o udieľaní, zmene a odnímaní povolení na poskytovanie zahraničnohospodárskych služieb v oblasti kultúry a o kontrole týchto služieb

62. Vyhláška Českého úřadu bezpečnosti práce, kterou se doplňuje vyhláška č. 88/1980 Sb., o bezpečnosti práce a technických zařízení při provozu silničních vozidel

Oznámení o vydání obecně závazných právních předpisů

60

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva dopravy

ze dne 1. června 1981

o hospodárnosti provozu silničních vozidel pro motorovou dopravu

Federální ministerstvo dopravy stanoví v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány podle § 16 odst. 1 písm. b) vládního nařízení č. 54/1953 Sb., o provozu na silnicích, ve znění zákonného opatření předsednictva Národního shromáždění č. 13/1956 Sb.:

§ 1

Organizace, která má ve správě, vlastnictví nebo užívání silniční motorová nebo přípojná vozidla (dále jen „organizace"), je povinna zabezpečovat hospodárnost jejich provozu v souladu s požadavky bezpečného silničního provozu a snižování nepříznivých vlivů na životní prostředí tím, že

a) zajišťuje péči o silniční motorová nebo přípojná vozidla (dále jen „vozidla") podle přílohy č. 1 této vyhlášky,

b) zajišťuje pravidelné odborné školení pracovníků činných v autoprovozu o funkci, obsluze, údržbě, opravách a podmínkách provozu jednotlivých značek, typů a provedení vozidel,

c) stanoví pro jednotlivá vozidla provozní normy spotřeby pohonných hmot výpočtem podle přílohy č. 2 této vyhlášky, popřípadě podle jednotných provozních norem spotřeby stanovených nadřízeným, popřípadě ústředním orgánem podle § 2 odst. 2,

d) stanoví pro jednotlivá vozidla provozní normy spotřeby olejů podle přílohy č. 3 této vyhlášky,

popřípadě podle jednotných provozních norem spotřeby stanovených nadřízeným, popřípadě ústředním orgánem podle § 2 odst. 2,

e) pravidelně, nejméně však za každý kalendářní měsíc vyhodnotí spotřebu pohonných hmot a olejů porovnáním skutečné spotřeby s provozní normou spotřeby stanovenou podle ustanovení písmen c) a d) a při zjištění rozdílu o více než 10 % zajistí denní sledování spotřeby, popřípadě sledování spotřeby po uceleném dopravním výkonu do té doby, než bude příčina rozdílu objasněna; je-li skutečná spotřeba o více než 10 % vyšší než stanovená provozní norma spotřeby, odstraní příčinu zvýšené spotřeby neprodleně po jejím objasnění, nebo je-li skutečná spotřeba vyšší v důsledku provozních vlivů, upraví provozní normu spotřeby podle skutečné spotřeby, nejvýše však na celkovou provozní normu spotřeby vypočtenou podle příloh č. 2 a 3 nebo podle jednotných norem spotřeby stanovených nadřízeným, popřípadě ústředním orgánem podle § 2 odst. 2; je-li skutečná spotřeba o více než 10 % nižší než stanovená provozní norma spotřeby, prověří, popřípadě upraví provozní normu spotřeby s přihlédnutím ke skutečné spotřebě.

§ 2

(1) Nadřízené, popřípadě ústřední orgány v oboru své působnosti

a) vytvářejí organizační, materiálové a technické podmínky pro zajištění hospodárnosti provozu vozidel podřízených organizací,

b) sledují a hodnotí spotřebu pohonných hmot a olejů podřízených organizací.

(2) Nadřízené, popřípadě ústřední orgány mohou v oboru své působnosti stanovit jednotné provozní normy spotřeby pohonných hmot a olejů odpovídající konkrétním podmínkám provozu; tyto normy nesmí být vyšší než normy stanovené podle příloh č. 2 a 3.

§ 3

(1) Ke zhospodárnění provozu vozidel, k zajištění kontroly hospodárnosti a pro účely plánování se stanoví počet ujetých kilometrů vozidel a jejich hlavních skupin v podmínkách normálního silničního provozu[1]) (příloha č. 1 část III), po jejichž ujetí se provádějí generální opravy vozidel, popřípadě celkové opravy hlavních skupin.

(2) Nadřízené, popřípadě ústřední orgány mohou v oboru své působnosti stanovit počet ujetých kilometrů do generálních oprav vozidel, popřípadě do celkových oprav hlavních skupin odchylně od ustanovení přílohy č. 1 části III, je-li to odůvodněno provozními vlivy, v nichž se vozidlo provozuje (příloha č. 2).

(3) Odůvodňuje-li to technický stav vozidla nebo hlavní skupiny, provede se generální oprava vozidla nebo celková oprava hlavní skupiny i před ujetím stanoveného počtu ujetých kilometrů, popřípadě se odloží do doby, než to bude technický stav vyžadovat. Příčiny nutnosti dřívějšího provedení takové opravy musí být řádně zdůvodněny.

(4) Celkové (generální) opravy osobních automobilů, autobusů, speciálních nákladních vozidel, speciálních vozidel a nákladních vozidel nad 5 t užitečné hmotnosti se provádějí po dobu, po kterou je vozidlo odpisováno podle zvláštních předpisů,[2]) tj. po dobu jejich ekonomické životnosti. Po uplynutí ekonomické životnosti jen v případě, že není zabezpečena základní reprodukční obnova vozidlového parku. Generální opravy nákladních vozidel do 5 t užitečné hmotnosti s výjimkou speciálních nákladních vozidel a speciálních vozidel se ode dne, který stanoví federální ministerstvo dopravy neprovádějí.

(5) Směrné hodnoty kilometrických výkonů[3]) plášťů pneumatik v podmínkách normálního silničního provozu jsou stanoveny v příloze č. 1 části IV. Nadřízené, popřípadě ústřední orgány mohou v oboru své působnosti stanovit kilometrické výkony plášťů pneumatik, popřípadě i jejich životnost odchylně podle konkrétních provozních podmínek.

§ 4

(1) Organizace smí používat v provozu jen vozidla s řádně fungujícím počítačem ujeté vzdálenosti nebo tachografem.[4]) Vozidlo, které tuto podmínku nesplňuje, musí organizace vyřadit z provozu do té doby, dokud není závada odstraněna.

(2) Organizace je povinna zabezpečit ve vozidlech povinně vybavených tachografem, aby tachograf se záznamovým kotoučem byl po dobu dopravního výkonu v činnosti a aby záznam byl vyhodnocován, zejména pokud jde o rychlost a techniku jízdy, přestávky apod. Vyhodnocování se provádí podle metodických pokynů vydaných příslušným ústředním orgánem v oboru jeho působnosti v dohodě s příslušným ústředním orgánem státní správy republiky ve věcech dopravy.

---

[1]) Normálním silničním provozem se na území ČSSR pro účely této vyhlášky rozumí jízda samostatného vozidla zatíženého na přípustnou užitečnou hmotnost na udržovaných silnicích se zpevněným povrchem a dálnicích se stoupáním do 6 % rychlostí odpovídající běžné rychlosti dopravního proudu mimo území měst uvedených v příloze č. 2 v odst. 6 pod položkou B.

[2]) Vyhláška federálního ministerstva financí č. 94/1980 Sb., o odpisování základních prostředků.

[3]) ČSN 30 0590 — Zjišťování opotřebení a výkonů plášťů pneumatik.

[4]) § 59 vyhlášky federálního ministerstva dopravy č. 90/1975 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích.

§ 5

Zvláštní předpisy stanoví

a) podmínky pro trvalé vyřazení vozidla z provozu a řízení o něm,[5])

b) zásady pro normování zásob hlavních skupin,[6])

c) nakládání s vyřazenými vozidly a s hlavními skupinami a skupinami, jejichž zásoby převyšují normativy stanovené zvláštními předpisy podle ustanovení písmene b),[7])

d) způsob vedení záznamů o údržbě a opravách vozidel a o provozu plášťů pneumatik.[8])

§ 6

(1) Tato vyhláška se nevztahuje na vozidla ozbrojených sil, ozbrojených sborů a Lidových milicí; pro tato vozidla platí zvláštní předpisy příslušných ústředních orgánů.

(2) Ustanovení § 1 písm. c), d) a e), § 2 odst. 1 písm. b) a příloh č. 2 a 3 se nevztahují na provoz vozidel vybavených zvláštním výstražným světlem podle zvláštních předpisů.[9])

(3) Ustanovení § 1 písm. c), d) a e) a příloh č. 2 a 3 se nevztahují na vozidla svěřená organizací do osobní péče pracovníka podle zvláštních předpisů;[10]) ustanovení § 1 písm. a) této vyhlášky zabezpečí organizace u těchto vozidel v přiměřeném rozsahu v dohodě sjednané s pracovníkem.[11])

§ 7

Tato vyhláška nabývá účinnosti[12]) dnem 1. července 1981.

Ministr:

Ing. **Blažek** v. r.

---

[5]) § 84 vyhlášky ministerstva vnitra č. 145/1956 Ú. l. (Ú. v.) o provozu na silnicích.
Směrnice federálního ministerstva dopravy a federálního ministerstva vnitra čj. 20 874/76-025 ze dne 28. 9. 1976 pro vyřazování starých nákladních a jiných užitkových vozidel v kategorii do 5 tun užitečné hmotnosti, registrované v částce 26/1976 Sb.
Výnos federálního ministerstva dopravy a federálního ministerstva vnitra čj. 26 012/77-025 ze dne 29. 12. 1977, kterým se doplňují směrnice čj. 20 874/76-025 pro vyřazování starých nákladních a jiných užitkových vozidel v kategorii do 5 tun užitečné hmotnosti, registrovaný v částce 11/1978 Sb.

[6]) Výnos Státní plánovací komise čj. 80 513/78 ze dne 30. 5. 1978, kterým se stanoví zásady pro normování zásob, registrovaný v částce 21/1978 Sb.

[7]) Vyhláška federálního ministerstva financí č. 156/1975 Sb., o správě národního majetku.
Předpisy o hospodaření s majetkem družstevních a společenských organizací.

[8]) Výnos Federálního statistického úřadu a federálního ministerstva financí čj. FSÚ-3704/79-03 a FMF-XV/4-18 806/79 ze dne 7. 12. 1979, kterým se vyhlašují vzory prvotních záznamů a běžných zápisů pro oblast silniční automobilové dopravy, registrovaný v částce 23/1980 Sb.

[9]) § 53 vyhlášky č. 90/1975 Sb.

[10]) Vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 57/1979 Sb., o náhradách za používání silničních motorových vozidiel při pracovních cestách, ve znění vyhlášky č. 101/1979 Sb.

[11]) § 6 vyhlášky č. 57/1979 Sb.

[12]) Dnem nabytí účinnosti této vyhlášky pozbývají účinnosti směrnice federálního ministerstva dopravy čj. 22 447/79 ze dne 3. 11. 1979 o způsobu normování spotřeby pohonných hmot silničních vozidel pro motorovou dopravu, uveřejněné v částce 4/1979 Ú. v. ČSR a v částce 9/1979 Ú. v. SSR.

Příloha 1 k vyhlášce č. 60/1981 Sb.

PÉČE O VOZIDLA

ČÁST I

Základní ustanovení

Organizace pečuje o vozidla zejména tím, že zajišťuje

a) v období před uvedením vozidla do provozu
   - kvalifikované převzetí vozidla,
   - úplnou technickou dokumentaci k vozidlu týkající se provozu a údržby a podle potřeby též oprav,
   - včasné a odborné zaškolení pracovníků činných v autoprovozu,
   - doporučená speciální technická zařízení, speciální nářadí a ostatní pomůcky v rozsahu předpokládané údržby a oprav prováděných organizací,
   - náhradní díly, příslušenství, výstroj, výbavu a provozní hmoty v rozsahu a objemu předpokládané údržby a oprav vozidel prováděných organizací;

b) po uvedení vozidla do provozu provádění údržby a oprav vozidla podle předpisu výrobce (dovozce) vozidla; v průběhu záruční doby provádějí záruční prohlídky a opravy autoopravny nebo jiné organizace pověřené výrobcem (dovozcem) vozidla.

ČÁST II

Údržba vozidel[15])

Čl. 1

Základní ustanovení

(1) Údržba zahrnuje ošetřování vozidel, plánovanou údržbu a sezónní údržbu.

(2) Všechny závady zjištěné při údržbě musí být odstraněny.

Čl. 2

Denní obsluha vozidel

(1) Před každou jízdou vozidla řidič kontroluje zejména

a) množství (stav) pohonných hmot, chladicí kapaliny, oleje v motoru, kapalin v posilovacích ústrojích a jiných zařízeních, brzdové kapaliny, kapaliny v ostřikovačích, stav a napnutí klínových řemenů,

b) funkci brzd, řízení, motoru, kontrolních a ovládacích přístrojů a mechanismů a vnějšího osvětlení, signálních zařízení, stěračů, ostřikovačů, dveřních zámků, brzdiče přívěsu, otopného zařízení v zimě, ventilací v létě,

c) těsnost vedení tlakového vzduchu a náplní kapalin (nejsou-li pod vozidlem stopy po úniku kapalin),

d) stav pneumatik a jejich huštění, závěsu pro přívěs (návěs), mechanické zajištění a zapojení přívěsu (návěsu), hadic brzd a kabelů elektrické instalace, upevnění kol,

e) čistotu čelních a bočních skel kabiny (karosérie), zpětných zrcátek, odrazek, svítidel, evidenční značky vozidla,

f) úplnost předepsaného vybavení vozidla,

g) zda není překročena užitečná hmotnost vozidla, zatížení náprav a přípustné rozměry stanovené pro vozidlo včetně nákladu a zda je náklad na vozidle řádně umístěn a upevněn.

(2) Při jízdě vozidla a při zastávkách řidič kontroluje zejména

a) funkci a činnost všech ovládacích zařízení, zvláště řízení, brzd a kontrolních přístrojů,

b) funkci motoru a převodných ústrojí vozidla,

c) teplotu jednotlivých ústrojí, unikání kapalin, stav pneumatik, připojení přívěsu (návěsu), zajištění bočnic karosérie a nákladu, čistotu čelních a bočních skel, svítidel, odrazek, evidenční značky vozidla a činnost svítidel a signálních zařízení.

(3) Po ukončení denního výkonu vozidla se musí provést zejména

a) suché čištění, tj. zametení (nebo vyčištění vysavačem) podlahy, očištění sedadel a vnitřního prostoru karosérie nebo kabiny, popřípadě mytí vozidla podle čl. 7,

b) doplnění všech provozních hmot,

c) kontrola funkce brzd (v zimním období vypustit kondenzát ze vzduchojemů a naplnit náplň do protimrazové pumpy a nastříkat náplň do vzduchového systému), řízení, kontrolních a ovládacích přístrojů a mechanismu, vnějšího osvětlení, signálního zařízení, stěračů, ostřikovačů,

d) kontrola, zda neunikají kapaliny a tlakový vzduch ze soustavy, kontrola stavu pneumatik,

[15]) ČSN 30 0033 — Názvosloví provozu, údržby a oprav silničních vozidel pro motorovou dopravu.

upevnění kol, vnějšího stavu karosérie a vizuální kontrola ostatních částí vozidla, jejich neporušenosti a spojů (rám, péra, třmeny pér, výfukové potrubí atd.) a neporušenosti plombování vstřikovacího čerpadla,

e) odpojení akumulátorů, jestliže je vozidlo vybaveno odpojovačem akumulátorů.

(4) Před jízdou, při jízdě a po ukončení denního dopravního výkonu je řidič povinen kontrolovat i jiné části vozidla a zařízení, které stanoví organizace s přihlédnutím k doporučení výrobce (dovozce) vozidla, zvláštního druhu vozidla nebo nástavby, nebo s přihlédnutím k zvláštnímu použití vozidla v provozu.

Plánovaná údržba vozidel

Čl. 3

(1) Plánovaná údržba vozidel se provádí v rozsahu, který stanoví organizace podle pokynů výrobce (dovozce) vozidla a podle čl. 4 ve lhůtách podle konkrétních provozních podmínek v rámci dále uvedeného rozpětí

a) plánovaná údržba A v rozmezí 3000 až 7000 km, nejpozději však po 3 měsících provozu vozidla,

b) plánovaná údržba B v rozmezí 12 000 až 20 000 km, nejpozději však po 6 měsících provozu vozidla,

c) plánovaná údržba C v rozmezí 36 000 až 60 000 km, nejpozději však po 12 měsících provozu vozidla.

(2) Nadřízené, popřípadě ústřední orgány mohou v oboru své působnosti stanovit jednotné rozsahy a lhůty plánované údržby vozidel odpovídající konkrétním podmínkám provozu; přitom musí postupovat podle odstavce 1.

(3) Při použití objektivních diagnostických metod a postupů a zařízení lze rozsah a lhůty údržby upravit po předchozím souhlasu nadřízeného orgánu organizace a výrobce (dovozce) vozidla.

Čl. 4

(1) Při plánované údržbě A se provádějí zejména tyto práce:

a) mytí II. stupně;

b) u motoru

— napnutí klínových řemenů na předepsanou hodnotu,

— kontrola a doplnění oleje do vstřikovacího čerpadla a regulátoru otáček, dotažení spojky vstřikovacího čerpadla,

— kontrola neporušenosti plomb na vstřikovacím čerpadle,

— kontrola těsnosti a funkce odlehčovací brzdy,

— kontrola stavu motoru poslechem,

— kontrola těsnosti motoru,

— kontrola stavu výfukového a sacího potrubí;

c) u palivové soustavy

— kontrola neporušenosti a těsnosti potrubí a všech šroubových spojů,

— vyčištění hrubého čističe paliva u dopravního čerpadla;

d) u chladicí soustavy

— kontrola stavu těsnosti pryžových spojek a funkcí uzávěrů, plnicích a vypouštěcích otvorů, těsnosti a uložení chladiče,

— kontrola činnosti větráků (ventilátorů),

— kontrola stavu, čistoty a složení chladicí kapaliny;

e) u spojky

— kontrola a seřízení vůle vypínacího mechanismu spojky (vůle posilovače spojky),

— mazání vypínacího ložiska a čepu vypínací páky,

— kontrola stavu kapaliny ve vyrovnávací nádobce;

f) u převodného ústrojí

— kontrola stavu náplně oleje (plastického maziva),

— kontrola pohonu rychloměru (tachografu),

— kontrola těsnosti;

g) u brzdové soustavy

— kontrola účinnosti brzd, seřízení klíčů brzd,

— vypuštění kondenzátu ze vzduchojemů a plniče pneumatik, doplnění náplně protimrazové pumpy (v zimním období),

— vyčištění odlučovače oleje,

— kontrola těsnosti soustavy, dotažení spojů,

— kontrola regulátoru tlaku,

— kontrola a seřízení automatického zátěžového regulátoru či omezovače brzdného účinku,

— kontrola kapaliny ve vyrovnávací nádobce,

— promazání mechanismu brzdové soustavy,

— kontrola upevnění a činnosti kompresoru a vyčištění čističe vzduchu kompresoru;

h) u řízení a podvozku

— kontrola stavu a vůle řízení,

— promazání mechanismu řízení a zavěšení kol,

— kontrola dotažení matic kol,

— kontrola stavu a rovinnosti disků,

— kontrola závěsného zařízení včetně promazání,

— kontrola uložení a uchycení náhradního kola,

— kontrola funkce zařízení ke zdvihání a spouštění náhradního kola a jeho promazání;

ch) u elektrického příslušenství a výstroje
- kontrola stavu a čistoty akumulátorů, jejich upevnění, množství a hustoty elektrolytu,
- kontrola stavu odpojovače akumulátorů, kontrola připojení vodičů,
- kontrola a seřízení světel,
- kontrola zařízení na připojení soupravy,
- kontrola tachografu a tachometru a jejich funkční činnosti včetně jejich funkce a kontrola neporušenosti plomb;

i) u karosérie
- kontrola stavu zpětných zrcátek,
- kontrola výhledu z místa řidiče, zda výhled není omezen dodatečným umístěním cizích předmětů (nálepky, talismany apod.),
- kontrola funkce stěračů a ostřikovačů.

(2) Při plánované údržbě B se provedou práce v rozsahu údržby A a další práce, zejména:

a) u motoru
- kontrola chodu ohřátého motoru a tlaku oleje na kontrolním přístroji vozidla,
- dotažení uvolněných spojů,
- kontrola a seřízení vůle ventilů,
- vyčištění čističe vzduchu, výměna filtračních vložek, popř. výměna oleje v čističi (v prašném prostředí provádět kontrolu častěji),
- kontrola elektrických spojů a upevnění spouštěče,
- kontrola uložení motoru a dotažení všech spojů,
- kontrola stupně kouřivosti a objemového obsahu CO;

b) u palivové soustavy
- vyčištění, výměna vložek jemného čističe paliva,
- kontrola a seřízení vstřikovačů na předepsanou hodnotu,
- kontrola uložení a těsnosti nádrže, popř. odvzdušnění palivové soustavy,
- kontrola uložení a těsnosti vstřikovacího čerpadla,
- promazání a seřízení ovládání vstřikovacího čerpadla,
- kontrola těsnosti karburátoru, seřízení běhu naprázdno;

c) u chladicí soustavy
- kontrola činnosti a těsnosti vodního čerpadla, překontrolování vůle ložisek, vzdálenosti větráku od chladiče, napnutí klínových řemenů a upevnění větráku,
- dotažení pryžových spojek, kontrola těsnosti vypouštěcích kohoutů topení,
- kontrola stavu a těsnosti chladiče oleje, funkce uzavíracího kohoutu chladiče oleje,
- kontrola činnosti termostatu a teploměru, popř. jiného zařízení na regulaci chlazení (bez demontáže),
- kontrola stavu a činnosti clony chladiče, promazání ovládacích zařízení;

d) u spojky
- kontrola správné činnosti spojky,
- kontrola funkce posilovače spojky;

e) u převodného ústrojí
- dotažení spojů převodové skříně, dotažení spojů převodovky k rámu (motoru) a kontrola neporušenosti pružného uložení,
- kontrola vůlí v drážkách a kloubech u kloubových hřídelů, dotažení spojů,
- kontrola vůlí v soukolí rozvodovky (bez demontáže),
- kontrola neporušenosti manžet a chráničů;

f) u brzdové soustavy
- kontrola stavu lan, lanovodů, táhel, pák a čepů brzdové soustavy a jejich promazání,
- kontrola seřízení parkovací brzdy,
- kontrola volného chodu pedálu provozní brzdy (seřízení a odvzdušnění),
- kontrola stavu těsnosti brzdového potrubí, hadic a jejich neporušenosti,
- kontrola funkce zpětných ventilů — úniku vzduchu,
- zjištění úbytku vzduchu na jedno zabrzdění,
- odzkoušení činnosti brzd,
- kontrola odlehčovací brzdy,
- kontrola stavu obložení brzd;

g) u řízení a podvozku
- kontrola stavu přední nápravy, vůlí svislých a kulových čepů a stavu tyčí řízení,
- kontrola axiálních vůlí ložisek při zvednuté nápravě,
- kontrola dotažení spojů posilovače řízení a kontrola jeho funkce,
- kontrola táhel, tyčí, pák, ramen a sloupku řízení, nejsou-li poškozeny či deformovány, a dotažení spojů,
- kontrola maximálního vychýlení kol při zvednuté nápravě, seřízení dorazů,
- seřízení geometrie náprav,
- dotažení spojů rámu, kontrola, zda nejsou porušeny sváry nebo zda se neobjevují jiné trhliny,
- kontrola a dotažení všech šroubových spojů předepsanými utahovacími momenty,
- kontrola tlumičů pérování, pér, třmenů pér, držáků pér a dotažení spojů, kontrola výšky karosérie (podvozku) u vzduchového pérování,
- kontrola stavu a těsnosti celého výfuku, dotažení spojů,

— kontrola a vyvážení kol;

h) u elektrického příslušenství a výstroje

— přezkoušení funkce elektrického zařízení, spotřebičů a signalizace,

— kontrola regulace napětí, dobíjecí soustavy (proměření),

— kontrola neporušenosti izolací, upevnění vodičů, kontrola a upevnění elektrických spojů,

— kontrola kolektoru a uhlíku dynama a spouštěče,

— kontrola uhlíků alternátoru,

— kontrola neporušenosti odrušovacích elementů,

— kontrola stavu pojistek v pojistkové skříňce,

— kontrola žhavícího okruhu u vznětových motorů,

— kontrola zapalovacích svíček (výměna) a seřízení zapalování,

— kontrola těsnosti, funkce a zapojení elektroinstalace nezávislého topení, vyčištění svíčky, kontrola pojistky přehřátí;

ch) u karosérie a výbavy vozidla

— celková kontrola karosérie, popř. drobné opravy vnějšího nátěru,

— kontrola dotažení šroubových spojů,

— kontrola upevnění karosérie, stavu závěsů dveří, stavu zámků a těsnění,

— kontrola zařízení na otevírání oken a větracích klapek,

— kontrola upevnění sedadel, opěradel, držadel, polic pro zavazadla, slunečních clon a upevnění přístrojové desky,

— kontrola činnosti a regulace topení,

— kontrola činnosti a stavu sklápěcího zařízení,

— kontrola stavu a činnosti navijáku, popř. jiného mechanizačního zařízení,

— kontrola stavu bočnic a čel, plachtových oblouků a dotažení všech spojů,

— kontrola upevnění a neporušenosti plomby hasicího přístroje,

— kontrola uložení nářadí a předepsané výbavy vozidla a jejich úplnosti.

(3) Při plánované údržbě C se provedou práce v rozsahu údržby A a B a zejména tyto další práce:

a) u motoru

— dotažení spojů hlav válců motoru,

— kontrola vahadel a ventilových pér,

— kontrola kompresních tlaků jednotlivých válců,

— dotažení spojů hlavy kompresoru;

b) u palivové soustavy

— kontrola seřízení vstřikovačů a vstřikovacího čerpadla na zkušební stolici,

— kontrola kouřivosti motoru a zaplombování vstřikovacího čerpadla,

— vyčištění a seřízení karburátoru, kontrola správné funkce všech ústrojí karburátoru včetně kontroly přípustných exhalací,

— vypuštění usazenin z nádrží paliva;

c) u chladící soustavy

— kontrola a případné vyčištění chladiče (odstranění vodního kamene a mastnoty),

— podle potřeby výměna nevyhovující kapaliny;

d) u brzdové soustavy

— kontrola stavu bubnu (kotoučů) brzd a vratných pružin,

— rozložení a vyčištění plniče pneumatik,

— vyčištění filtračních vložek vzduchotlakového potrubí,

— provedení zkoušky účinnosti provozní, pomocné a odlehčovací brzdy,

— promazání kluzných částí brzdových válců, kontrola pryžových částí;

e) u řízení a podvozku

— kontrola stavu ložisek nábojů kol, seřízení vůlí a výměna maziva,

— kontrola rovnoběžnosti náprav a geometrie přední nápravy,

— kontrola stavu protikorozní ochrany;

f) u elektrického příslušenství a výstroje

— nabití akumulátorů, popř. jejich výměna,

— výměna náplně tuku v ložiskách dynama (alternátoru), spouštěče,

— seřízení zdrojové soustavy a její proměření;

g) u karosérie a výbavy

— kontrola stavu podlahy, blatníků, podběhů a ostatních částí karosérie,

— kontrola stavu protikorozní ochrany,

— promazání a zaplombování ohebného hřídele tachometru (tachografu);

h) u pneumatik

— demontáž kol, celková prohlídka, zvláště kol přední nápravy,

— montáž kol na vozidlo s ohledem na stav a opotřebení vzorku pneumatik.

Čl. 5

Sezónní údržba vozidel

Před začátkem zimního období, tj. od 1. do 31. října a po skončení zimního provozu, tj. od 1. do 30. dubna, se v rámci nejbližšího stupně plánované údržby provedou tyto práce:

a) v období od 1. do 31. října
- ve všech ústrojích vozidla výměna olejů za oleje zimní, nepoužívají-li se oleje pro celoroční provoz,
- naplnění chladicí soustavy nemrznoucí směsí, nepoužívá-li se směs celoročně,
- v případě potřeby výměna pneumatik za pneumatiky se zimními vzory, nepoužívají-li se univerzální,
- přezkoušení funkce vytápěcího a větracího systému vozidla a zařízení pro spouštění motoru za nízkých teplot,
- doplnění vozidel zimní výstrojí v rozsahu stanoveném organizací,
- další práce stanovené výrobcem vozidla, popř. organizací;

b) v období od 1. do 30. dubna
- ve všech ústrojích vozidla výměna olejů za letní oleje, nepoužívají-li se oleje pro celoroční provoz,
- v případě potřeby výměna pneumatik za pneumatiky s letními vzory, nepoužívají-li se univerzální,
- odebrání zimní výstroje z vozidla, její oprava a uložení;

c) při první plánované údržbě po 30. dubnu
- naplnění chladicí soustavy vodou, nepoužívá-li se nemrznoucí směs celoročně.

Čl. 6

Výměna olejů a mazání

(1) Výměna olejů a mazání vozidla se provádí ve lhůtách a v rozsahu předepsaných výrobcem (dovozcem) vozidla nebo hlavní skupiny, popř. výrobcem (dovozcem) olejů a mazadel.

(2) Na základě analýzy oleje lze provádět výměnu olejů i v jiných lhůtách, než jsou uvedeny v odstavci 1.

(3) Výměna olejů se provádí vždy při provozní teplotě ústrojí; při každé výměně oleje se vyčistí nebo vymění filtrační vložky olejových čističů a vyčistí se odstředivý filtr.

Čl. 7

Mytí vozidel

(1) Mytí I. stupně spočívá v umytí karosérie vozidla a provádí se týdně.

(2) Při nepříznivém počasí nebo při práci v terénu se mytí vozidla I. stupně provádí denně nebo podle potřeby (např. vyžaduje-li to druh přepravovaných věcí).

(3) Mytí II. stupně spočívá v umytí celého vozidla, tj. karosérie, motoru, podvozku a vnitřku karosérie nebo kabiny vozidla, provádí se ve stejných lhůtách jako plánovaná údržba a také vždy před přistavením vozidla do dílny.

(4) Dezinfekce vozidel určených pro hromadnou dopravu osob a osobních vozidel taxislužby se provádí v rámci mytí II. stupně ve lhůtách a v případech, kdy to stanoví hygienické předpisy nebo orgány hygienické služby. Dezinfekce a dezinsekce silničních vozidel určených pro nákladní dopravu se provádí v případech, kdy to stanoví hygienické předpisy nebo předpisy o veterinární péči nebo orgány hygienické nebo veterinární služby.

ČÁST III

Opravy vozidel[14])

Čl. 8

Běžné, celkové a generální opravy

(1) Závady zjištěné na vozidle, jejichž odstranění není součástí plánované údržby, se odstraňují opravami.

(2) Pokud je to hospodárné[15]) a technicky možné, používá se při opravách v co nejvyšší míře celkově opravených skupin a podskupin vozidel; celkové opravy hlavních skupin a generální opravy vozidel se zpravidla provádějí výměnným způsobem.

(3) Běžné opravy vozidel se provádějí podle potřeby.

Čl. 9

Počty ujetých kilometrů

(1) Pro vozidla, jejichž technická způsobilost byla schválena před 1. 1. 1973, se do první generální opravy vozidla, popř. do první celkové opravy hlavních skupin těchto vozidel stanoví, tyto počty ujetých kilometrů:

a) pro automobily o celkové hmotnosti nepřevyšující 3,5 t určené pro dopravu osob nebo věcí

[14]) ČSN 30 0033.
Vyhláška ministerstva všeobecného strojírenství č. 137/1964 Sb., kterou se vydávají základní podmínky dodávky oprav silničních vozidel pro motorovou dopravu, ve znění vládního nařízení č. 38/1966 Sb.
Vyhláška federálního ministerstva financí a předsedy Státní banky československé č. 162/1980 Sb., o financování reprodukce základních prostředků.

[15]) § 9 vyhlášky č. 137/1964 Sb.

Objem válců motoru vozidla (cm³)	Počet ujetých kilometrů (tisíce)
do 1000 — dvoudobý	70
— čtyřdobý	85
od 1001 do 1300	100
od 1301 do 1800	125
nad 1801	150

b) pro nákladní automobily

1. se znakem náprav 1×2, 6×2, 6×4

Kategorie automobilu[16])	Provedení automobilu[17])	
	Valníkové a ostatní nákladní (skříňové, speciální nákladní apod.)	Sklápěčkové a speciální
	tis. km	
IV	140	125
V	160	140
VI	—	—
VII	160	140
VIII	195	175
IX	280	245
X	280	245

[16]) Automobily kategorie I až III patří do skupiny automobilů o celkové hmotnosti do 3,5 t [písm. a)]. Automobily kategorie IV až X se rozlišují podle těchto hledisek:

Kategorie	Zatížení nápravy (t)	Počet náprav	Celková hmotnost (t)
IV	do 6	2	6
V		2	nad 6 do 9
VI		3	15, 5
VII	nad 6 do 8	2	12
VIII		3	19
IX	nad 8 do 10	2	16
X		3	24

Automobily se 4 a více nápravami o největší přípustné celkové hmotnosti nad 24 t se posuzují jako automobily kategorie X.

[17]) ČSN 30 0024 — Rozdělení a druhy vozidel.

2. se znakem náprav 4×4, 6×6, 8×8

Kategorie automobilu	Provedení automobilu	
	Valníkové a ostatní nákladní (skříňové, speciální nákladní apod.)	Sklápěčkové a speciální
	tis. km	
IV	110	100
V	120	110
VI	120	110
VII	—	—
VIII	—	—
IX	210	180
X	210	170

c) pro autobusy

Jmenovitá délka (m)	Kategorie[18])		
	B	C	LC
	tis. km		
7	160	175	210
9	190	200	250
11	210	250	280
17	190	225	—

Pro hlavní skupiny vozidel po jejich celkové opravě se uvedené počty ujetých kilometrů snižují o 40 %.

(2) Pro vozidla, jejichž technická způsobilost byla schválena po 1. 1. 1973, se do první generální opravy vozidel, popř. do první celkové opravy hlavních skupin těchto vozidel stanoví tyto počty ujetých kilometrů:

a) pro automobily o celkové hmotnosti nepřevyšující 3,5 t určené pro dopravu osob nebo věcí

Objem válců motoru vozidla (cm³)	Počet ujetých kilometrů (tisíce)
do 1000 — dvoudobý	80
— čtyřdobý	100
od 1001 do 1300	110
od 1301 do 1800	140
nad 1801	170

[18]) Autobusy se dělí na kategorie
B — městský
C — meziměstský (linkový)
LC — turistický (dálkový).

b) pro nákladní automobily

1. se znakem náprav 4×2, 6×2, 6×4

Kategorie automobilu	Provedení automobilu	
	Valníkové a ostatní nákladní (skříňové, speciální nákladní apod.)	Sklápěčkové a speciální
	tis. km	
IV	160	145
V	185	160
VI	—	—
VII	185	160
VIII	225	200
IX	320	280
X	320	280

2. se znakem náprav 4×4, 6×6, 8×8

Kategorie automobilu	Provedení automobilu	
	Valníkové a ostatní nákladní (skříňové, speciální nákladní apod.)	Sklápěčkové a speciální
	tis. km	
IV	130	110
V	145	120
VI	—	120
VII	—	—
VIII	—	—
IX	240	210
X	240	190

c) pro autobusy

Jmenovitá délka (m)	Kategorie		
	B	C	LC
	tis. km		
7	185	200	240
9	220	230	280
11	240	280	320
17	230	260	—

Uvedené počty ujetých kilometrů vozidel po první generální opravě nebo po první celkové opravě hlavních skupin provedené do 31. 12. 1982 se snižují o 30 % a provedené po 1. 1. 1983 se snižují o 20 %. Po další generální opravě nebo další celkové opravě se uvedené počty ujetých kilometrů snižují o 40 %.

ČÁST IV

Hospodaření s pneumatikami

Čl. 10

(1) Organizace musí zajistit, aby pneumatiky (pláště, duše, vložky) byly používány a udržovány podle podmínek stanovených zvláštním předpisem[19]) a podle návodu výrobce (dovozce) pneumatiky.

(2) Při provozu vozidel smí být používány jen nepoškozené pláště pneumatik.

(3) Při výměně pláště pneumatiky smí být plášť montován pouze na nepoškozené, očištěné a nabarvené ráfky. Pokud je do nového pláště potřeba duše, musí být použita nová duše i vložka.

(4) Jednostranně nebo místně nadměrně ojeté pláště pneumatik musí být včas demontovány a neprodleně odstraněna příčina tohoto opotřebení.

(5) Aby nedocházelo k nadměrnému přetížení některých pneumatik, musí být přepravované zboží na ložné ploše vozidla rovnoměrně rozloženo.

(6) K prodloužení kilometrického výkonu pneumatik, u nichž to připouští jejich konstrukce,[20]) provádí organizace dodatečné prohlubování drážek dezénu způsobem předepsaným výrobcem pláště.

(7) Poškozené a opotřebené pláště pneumatik a pláště opotřebené po dodatečném prohloubení drážek dezénu musí být předány do opravy nebo k protektorování, pokud to připouští jejich konstrukce. Pro protektorování plášťů platí zvláštní předpis.[21])

(8) Poškozené pláště pneumatik, které nezaručují bezpečný provoz vozidla a nelze je opravit ani protektorovat, se trvale vyřadí z provozu.

Čl. 11

Kilometrické výkony plášťů pneumatik

Směrné kilometrické výkony plášťů pneumatik v podmínkách normálního silničního provozu jsou následující:

Motocyklové	15 000 km
Osobní diagonální	30 000 km
Osobní diagonální chemlon	35 000 km
Osobní radiální	45 000 km
Osobní radiální STEEL	50 000 km
Nákladní diagonální	
až do rozměru 9,00-20	35 000 km
10,00-20 a 11,00-20	45 000 km
12,00-20 a větších rozměrů	55 000 km
Nákladní diagonální chemlon	55 000 km
Nákladní širokoprofilové	
18-22,5	50 000 km
16,5-22,5	70 000 km
Nákladní radiální STEEL	70 000 km
Nákladní radiální ALL STEEL	80 000 km

[19]) Vyhláška č. 90/1975 Sb.
ČSN 63 0001 — Uskladnění a ošetřování kaučuků a výrobků z pryže.
[20]) Vyhláška č. 90/1975 Sb.
[21]) ČSN 63 1910 — Protektorování a opravy diagonálních a semiradiálních plášťů pro motorová vozidla.
ČSN 63 1912 — Protektorování a opravy radiálních plášťů pro motorová a přípojná vozidla.

Příloha 2 k vyhlášce č. 60/1981 Sb.

VÝPOČET PROVOZNÍ NORMY SPOTŘEBY POHONNÝCH HMOT

(1) Měrná provozní norma spotřeby (PNS_m) v litrech na 100 km pro jednotlivá vozidla podle značky, typu a provedení a technicko-provozních podmínek se vypočte podle odstavců 2 až 9.

(2) Pro normální silniční provoz na území ČSSR nemůže být měrná provozní norma spotřeby pohonných hmot vyšší než základní měrná provozní norma spotřeby (PNS_z), tj.:

$$PNS_m \leq PNS_z \qquad (l/100\ km)$$

(3) Základní měrná provozní norma spotřeby pohonných hmot v litrech na 100 km pro jednotlivá vozidla se stanoví na základě údaje o spotřebě uvedeného v technickém průkazu vozidla[22]) a technického součinitele vozidla podle vzorce

$$PNS_z = S \times K \qquad (l/100\ km)$$

S — údaj o spotřebě pohonných hmot v technickém průkazu (ČSN 30 0510)

K — technický součinitel vozidla vyjadřující jeho konstrukční provedení a popř. jeho skutečný technický stav (např. před generální opravou vozidla nebo před celkovou opravou motoru apod.) z hlediska vlivu na provozní spotřebu pohonných hmot; hodnoty tohoto součinitele nesmí přesáhnout hodnoty uvedené v odstavci 4.

(4) Maximální hodnoty technického součinitele vozidla „K“:

Druh vozidla	Hodnoty součinitele K	
	základní	zvýšené
Automobily určené pro dopravu osob nebo věcí o celkové hmotnosti nepřevyšující 2 t		
a) do 1200 cm^3	1,10	1,20
b) nad 1200 cm^3	1,05	1,15
c) s pohonem všech kol a terénní	1,20	1,30
d) mikrobusy, skříňové a valníkové	1,15	1,25
Automobily určené pro dopravu osob nebo věcí o celkové hmotnosti převyšující 2 t, avšak nepřevyšující 3,5 t		
a) do 1300 cm^3	1,20	1,30
b) nad 1300 cm^3	1,15	1,25
c) s pohonem všech kol a terénní	1,25	1,35
d) mikrobusy, skříňové a valníkové	1,20	1,25
Autobusy		
a) s naftovým motorem	1,10	1,20
b) s benzínovým motorem	1,20	1,30
c) kloubový autobus	1,40	1,50
Nákladní automobily včetně sklápěčkových automobilů, návěsových tahačů, specializovaných a speciálních automobilů		
a) silniční provedení		
— s naftovým motorem	1,05	1,15
— s benzínovým motorem	1,20	1,30
b) s pohonem všech kol a terénní automobily	1,20	1,30

[22]) Pokud údaj o spotřebě pohonných hmot není v technickém průkazu vozidla uveden, stanoví se podle ČSN 30 0510 nebo podle spotřeby srovnatelného vozidla.

Zvýšených hodnot technického součinitele vozidla (K) lze použít v období měsíců prosinec, leden a únor; při výjimečných klimatických podmínkách může vedoucí organizace povolit jejich používání i v měsících listopadu a březnu.

(5) V případech, které nelze charakterizovat jako normální silniční provoz, se základní měrná provozní norma spotřeby (PNS_z) upravuje přirážkou (srážkou) zohledňující provozní vlivy („M") podle vztahu

$$PNS_{max} = PNS_z \times M \quad (l/100\ km)$$

Součinitel „M" se stanoví podle vztahu

$$M = 1 + (A + B + C + D)$$

Jednotlivé položky součinitele „M" jsou uvedeny v odstavci 6, přičemž při výpočtu lze použít pouze jednu z uvedených přirážek příslušné skupiny.

(6) Maximální přípustné hodnoty jednotlivých položek přirážek nebo minimálních srážek pro výpočet součinitele provozních vlivů „M"

Skupina přirážek	Charakteristika provozních podmínek a poměrů	Hodnoty přirážek (srážek)	
		Motorové vozidlo	
		Osobní	Dodávkové, mikrobusy, nákladní, autobusy
A	Jízdy, při kterých převažuje ujetá vzdálenost v horské oblasti (stoupání nad 6 %)	0,10	0,25
	Nezpevněné cesty — za sucha	0,08	0,25
	— za mokra	0,10	0,35
	Terén — za sucha	0,20	0,50
	— za mokra	0,30	0,80
	Nejtěžší terén (výjimečné případy)	0,80	1,20
	Jízda vyžadující použití nižších rychlostních stupňů (jízda v mlze nebo ve větší vrstvě kyprého nebo rozmoklého sněhu apod.)	0,15	0,20
B	Provoz na území měst hl. m. Prahy, Bratislavy, Brna, Ostravy, Košic, Plzně, Olomouce, Havířova, Hradce Králové, Pardubic, Českých Budějovic, Liberce, Gottwaldova, Ústí n. L.	0,15	0,15
	Svoz nebo rozvoz zboží (věcí) ve výše uvedených městech nebo jízda se zastávkami na krátkých vzdálenostech (do 1500 m)	0,20	0,20
	Městská hromadná doprava	—	0,30
C	Jízda nákladního automobilu nebo návěsové jízdní soupravy, autobusu se zatížením nepřesahujícím 50 % užitečné hmotnosti	—	—0,10 (srážka)
	Obytný přívěs caravan	0,20	—
	Jízda silničního tahače nebo tahače návěsu bez připojeného vozidla	—	—0,15 (srážka)
	Jízdní soupravy		
	a) okamžitá celková hmotnost přívěsu ve vztahu ke schválené celkové hmotnosti tažného motorového vozidla		
	činí 30 až 70 %	—	0,25
	70 až 100 %	—	0,35
	více než 100 %	—	0,50
	b) přívěs bez užitečného zatížení	—	0,05
	c) autobusový přívěs	—	0,30

Skupina přirážek	Charakteristika provozních podmínek a poměrů	Hodnoty přirážek (srážek)	
		Motorové vozidlo	
		Osobní	Dodávkové, mikrobusy, nákladní, autobusy
D	Záběh vozidla (motoru)	0,10	0,10
	Výcvik řidiče	0,10	0,10
	Posyp vozovek	—	0,30
	Rozhrnování sněhu	—	0,40
	Speciální podmínky nejvýše (touto přirážkou se řeší podmínky, které nelze zahrnout pod jinou položku přirážek; její použití je dovoleno, jen rozhodne-li o ní vedoucí organizace)	0,10	0,10

(7) Provozní přirážky zohledňující provozní vlivy podle odstavce 6 se smějí použít ve výpočtu maximálních limitů provozní normy spotřeby pohonných hmot pouze v případech, kdy tyto vlivy působí a významně se projevují ve sledovaném období provozu vozidla.

(8) Provozní norma spotřeby pohonných hmot pro jízdy tahačů s podvalníkem se stanoví podle konkrétních provozních podmínek.

(9) Měrná provozní norma spotřeby pohonných hmot pro speciální nákladní automobily, kdy činnost přídavných nebo speciálních pracovních zařízení lze charakterizovat jako činnost současně probíhající při jízdě vozidla (např. komunální vozidla, popelový vůz, míchač betonu apod.), se vyjadřuje provozní normou spotřeby pohonných hmot pro takový automobil na 100 km jízdy.

(10) Norma spotřeby pohonných hmot (E) v litrech na použití přídavných nebo pracovních zařízení poháněných motorem motorového vozidla a používaných i při případném stání vozidla (např. sklápění, vytápění závislým topením apod.) nebo při odběru pohonných hmot ze společné nádrže paliva (např. nezávislé topení) se stanoví podle četnosti použití popř. doby provozu takového zařízení na základě měrné spotřeby pohonných hmot uvedené v technické dokumentaci tohoto zařízení,[25]) při daných provozních podmínkách. Spotřeba pohonných hmot pro provoz nezávislého topení se eviduje odděleně.

(11) Spotřeba pohonných hmot na provoz přídavných nebo pracovních zařízení instalovaných na motorovém vozidle podle odstavce 10 nebo na strojovém spodku automobilu jako pojízdný pracovní stroj (např. jeřáb, bagr apod.), které nejsou určeny k provozu při jízdě vozidla, se nezahrnuje do spotřeby pohonných hmot na dopravu (jízdu) motorového vozidla a eviduje se odděleně.

(12) Je-li motorové vozidlo po ukončení denního výkonu odstaveno v prostředí s teplotou nižší než —5° C a pro zabezpečení jeho technické pohotovosti a spolehlivou připravenost je nutno teplotu motoru udržovat na požadované hodnotě, organizace stanoví způsob a normu spotřeby pohonných hmot na ohřev motoru (F) podle konkrétních podmínek. Tato spotřeba pohonných hmot se nezahrnuje do spotřeby pohonných hmot na jízdu motorového vozidla a eviduje se odděleně.

(13) Spotřeba pohonných hmot na ohřev motoru vozidla před započetím přepravní činnosti vozidla (před jízdou) je zahrnuta do provozní normy spotřeby pohonných hmot motorového vozidla.

(14) Norma absolutní spotřeby pohonných hmot na jízdu motorového vozidla na určitém úseku silnice se stanoví takto

$$PNS_i = PNS_z \times M \frac{L_i}{100} \qquad (1)$$

L_i = ujetá vzdálenost (úsek silnice) v km

(15) Celková norma absolutní spotřeby pohonných hmot na jízdu motorového vozidla za ucelený jízdní výkon se vypočte sečtením dílčích norem absolutních spotřeb

$$PNS_a = \Sigma PNS_i \qquad (1)$$

(16) Celková norma absolutní spotřeby pohonných hmot motorového vozidla za ucelený jízdní výkon vozidla se vypočte sečtením dílčích norem spotřeby

$$PNS_{celk} = PNS_a + E + F \qquad (1)$$

[25]) Pokud údaje o měrné spotřebě pohonných hmot přídavných zařízení vozidla včetně nezávislého topení nejsou k dispozici, stanoví se na základě skutečné spotřeby vyhodnocené za přiměřeně dlouhé období.

Příloha 3 k vyhlášce č. 60/1981 Sb.

STANOVENÍ PROVOZNÍ NORMY SPOTŘEBY OLEJŮ

(1) Normy spotřeby olejů se vztahují na poháněcí soustavu silničních motorových vozidel při provozu mimo záběh vozidla nebo motoru.

(2) Normy spotřeby olejů se udávají v objemových procentech ze stanovené provozní normy spotřeby pohonných hmot podle přílohy č. 2.

(3) Normy spotřeby olejů zahrnují množství oleje na doplňování spotřebovaného oleje příslušné olejové náplně a množství oleje na výměnu olejové náplně.

(4) Norma spotřeby motorového oleje činí maximálně

a) dvoudobé zážehové motory 3,0 %
b) čtyřdobé zážehové motory
— kapalinou chlazené 1,8 %
— vzduchem chlazené 2,0 %
c) čtyřdobé vznětové motory
— kapalinou chlazené 2,5 %
— vzduchem chlazené 3,0 %

(5) Norma spotřeby převodového oleje činí maximálně

— vozidla s jednou hnací nápravou 0,4 %
— na každou další hnací nápravu 0,2 %

61

VYHLÁŠKA

Ministerstva kultúry Slovenskej socialistickej republiky

z 12. mája 1981,

o udieľaní, zmene a odnímaní povolení na poskytovanie zahraničnohospodárskych služieb v oblasti kultúry a o kontrole týchto služieb

Ministerstvo kultúry Slovenskej socialistickej republiky po dohode s Federálnym ministerstvom zahraničného obchodu ustanovuje podľa § 22 zákona č. 42/1980 Zb. o hospodárskych stykoch so zahraničím (ďalej len „zákon"):

Udieľanie, zmena a odnímanie povolení

§ 1

(1) Ministerstvo kultúry Slovenskej socialistickej republiky (ďalej len „ministerstvo kultúry") po dohode s Federálnym ministerstvom zahraničného obchodu udelí povolenie na poskytovanie zahraničnohospodárskych služieb (ďalej len „služby"),[1]) ak poskytovanie služieb

a) je v súlade s kultúrno-politickými záujmami a potrebami národného hospodárstva štátu,

b) dosiaľ nie je zabezpečené iným spôsobom a činnosť pri poskytovaní služieb má byť podľa údajov žiadateľa[2]) vykonávaná formou, ktorá zodpovedá ich účelu,

c) pre ktoré sa povolenie žiada, nepovedie k neúčelnému organizačnému usporiadaniu služieb rovnakého alebo podobného druhu.

(2) V žiadosti o udelenie povolenia je žiadateľ povinný uviesť najmä:

a) svoj názov (meno), sídlo (bydlisko) a predmet činnosti,

b) presné vymedzenie predmetu, rozsahu a spôsobu poskytovania služieb,

c) koncepciu poskytovania služieb, ako aj predpokladané hospodárske výsledky za prvý rok činnosti,

d) spôsob organizačného, personálneho, vecného a finančného zabezpečenia služieb, prípadne požiadavky na devízový plán.

(3) Žiadosť, ktorá nemá ustanovené náležitosti a ktorá nebude v určenej lehote doplnená, ministerstvo kultúry odmietne.

§ 2

(1) Ministerstvo kultúry môže po dohode s Federálnym ministerstvom zahraničného obchodu udelené povolenie zmeniť, ak nastanú zmeny v podmienkach, za ktorých bolo povolenie udelené, alebo ak neboli v určenej lehote odstránené nedostatky zistené pri kontrole poskytovaných služieb.

(2) Ministerstvo kultúry môže po dohode s Federálnym ministerstvom zahraničného obchodu udelené povolenie odňať, ak osoba majúca povolenie na poskytovanie služieb

a) poruší pri svojej činnosti všeobecne záväzné právne predpisy alebo podmienky určené v povolení, alebo

b) neplní úlohy vyplývajúce z povolenia.

(3) Ministerstvo kultúry po dohode s Federálnym ministerstvom zahraničného obchodu udelené povolenie odníme, ak

a) pominul účel, na ktorý bolo povolenie udelené, alebo

b) vyžadujú to dôležité záujmy štátnej kultúrnej politiky alebo potreby národného hospodárstva štátu, alebo

c) osoba majúca povolenie na poskytovanie služieb a odňatie povolenia sama požiada.

§ 3

Kontrola

(1) Poskytovanie služieb kontroluje ministerstvo kultúry. Pri kontrole[3]) kontrolné orgány sledujú najmä tiež, či poskytovanie služieb je v súlade so záujmami štátnej kultúrnej politiky a s požiadavkami efektívneho zapojenia národného hospodárstva do medzinárodnej deľby práce.

(2) Kontrolované osoby sú povinné vytvoriť kontrolnému orgánu podmienky pre nerušený a rýchly výkon kontroly; najmä sú povinné

a) predložiť požadované písomnosti a poskytnúť informácie a vysvetlenia potrebné pre posúdenie kontrolovanej činnosti,

[1]) § 19 zákona.
[2]) § 3 zákona.
[3]) § 21 zákona.

b) umožniť nahliadanie do účtovných a iných záznamov a dokladov vzťahujúcich sa na kontrolovanú činnosť a robiť z nich výpisy,

c) v určenej lehote odstrániť zistené závady a ich príčiny a podať kontrolnému orgánu písomnú správu o opatreniach na odstránenie zistených závad a o plnení týchto opatrení.

Prechodné a záverečné ustanovenia

§ 4

(1) Výhradné oprávnenia udelené podľa § 44 ods. 1 písm. b) zákona č. 35/1965 Zb. o literárnych, vedeckých a umeleckých dielach (autorský zákon), pred nadobudnutím účinnosti tejto vyhlášky, považujú sa za povolenia udelené podľa nej.

(2) Úlohy organizácií v pôsobnosti ministerstva kultúry ustanovené osobitnými predpismi[4]) zostávajú nedotknuté.

§ 5

Táto vyhláška nadobúda účinnosť 1. júlom 1981.

Minister:

Válek v. r.

62

VYHLÁŠKA

Českého úřadu bezpečnosti práce

ze dne 31. května 1981,

kterou se doplňuje vyhláška č. 88/1980 Sb., o bezpečnosti práce a technických zařízení při provozu silničních vozidel

Český úřad bezpečnosti práce stanoví v dohodě s příslušnými orgány a organizacemi podle § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 174/1968 Sb., o státním odborném dozoru nad bezpečností práce:

Čl. I

Vyhláška č. 88/1980 Sb., o bezpečnosti práce a technických zařízení při provozu silničních vozidel, se doplňuje takto:

Za § 29 se vkládá § 29a, který zní:

„§ 29a

Výjimky z ustanovení § 2 a 3 této vyhlášky může povolit ve zvláště odůvodněných případech Český úřad bezpečnosti práce na žádost příslušného ústředního orgánu, do jehož působnosti patří organizace, pro kterou se výjimka požaduje, doloženou kladným stanoviskem příslušného orgánu Revolučního odborového hnutí, popřípadě příslušného orgánu Svazu družstevních rolníků České socialistické republiky nebo Českého svazu výrobních družstev.“.

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Předseda:

Dr. **Bartík** v. r.

---

[4]) § 4 ods. 1 písm. d) zákona č. 81/1957 Zb. o koncertnej a inej hudobnej činnosti.
§ 3 písm. f) zákona č. 82/1957 Zb. o estrádach, artistických produkciách a ľudovej zábave.
§ 30 zákona SNR č. 36/1978 Zb. o divadelnej činnosti (divadelný zákon).
§ 11 ods. 2 písm. f) vyhlášky č. 60/1978 Zb., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia divadelného zákona.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNĚ ZÁVAZNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Federální ministerstvo financí

vydalo

1. **III. změny a doplňky směrnic k účtové osnově pro peněžní a pojišťovací ústavy** (čj. XV/3-8104/1980 ze dne 29. dubna 1980).

   Tímto předpisem se stanoví III. změny a doplňky směrnic k účtové osnově pro peněžní a pojišťovací ústavy, které byly vydány výnosem federálního ministerstva financí čj. XV/3-15 660/1975 ze dne 30. června 1975. Předpisem se mění, popř. doplňují směrnice ke komplexním položkám „Cestovné", „Náklady na pohoštění, občerstvení a dary" a „Náklady na propagaci".

   Změny a doplňky nabyly účinnosti dnem vyhlášení (dnem 29. dubna 1980); výnos byl zaslán všem peněžním a pojišťovacím ústavům.

2. **Účtovou osnovu a směrnice k účtové osnově pro hospodářské organizace** (čj. XV/1-19 150/1980 ze dne 30. září 1980).

   Tímto předpisem vydalo federální ministerstvo financí účtovou osnovu pro hospodářské organizace a upravilo směrnice k této účtové osnově v důsledku metodických změn v plánování a ve finančních předpisech, platných od 1. ledna 1981. Současně zrušilo účtovou osnovu a směrnice k účtové osnově pro hospodářské organizace, vydané výnosem ze dne 15. dubna 1975 čj. XV/9750/1975, ve znění pozdějších změn a doplňků.

   Účtová osnova se směrnicemi nabyly účinnosti dnem 1. ledna 1981 a byly vydány jako samostatná publikace v n. p. SEVT Praha. Účtová osnova je uveřejněna ve Finančním zpravodaji částka 9/1980.

3. **Změny a doplňky účtové osnovy pro společenské a ostatní organizace od 1. ledna 1981** (čj. XV/2-25 099/1980 ze dne 23. prosince 1980).

   Tímto předpisem se stanoví II. změny a doplňky účtové osnovy a směrnic k účtové osnově pro společenské a ostatní organizace, které byly vydány výnosy federálního ministerstva financí čj. XV/2-32 316/1975 ze dne 31. prosince 1975 a čj. XV/2-4420/1976 ze dne 16. března 1976 a pozměněny a doplněny výnosem federálního ministerstva financí čj. XV/2-4118/1978 ze dne 24. února 1978. K uvedeným změnám a doplňkům došlo v důsledku metodických změn v plánování a ve finančních předpisech, platných od 1. ledna 1981.

   II. změny a doplňky nabyly účinnosti dnem 1. ledna 1981 a jsou uveřejněny ve Finančním zpravodaji částka 2/1981.

4. **IV. Změny a doplňky účtové osnovy a směrnic k účtové osnově pro peněžní a pojišťovací ústavy** (čj. XV/3-25 102/1980 ze dne 31. prosince 1980).

   Tímto předpisem se stanoví IV. změny a doplňky účtové osnovy a směrnic k účtové osnově pro peněžní a pojišťovací ústavy, které byly vydány výnosem federálního ministerstva financí čj. XV/3-15 660/1975 ze dne 30. června 1975, ve znění pozdějších změn a doplňků (I až III). Ke IV. změnám a doplňkům došlo v důsledku metodických změn v plánování a ve finančních předpisech, platných od 1. ledna 1981.

   IV. změny a doplňky nabyly účinnosti dnem 1. ledna 1981; výnos byl zaslán všem peněžním a pojišťovacím ústavům.

Do předpisů uvedených v tomto oznámení v bodech 2 a 3 lze nahlédnout na ministerstvech financí, na krajských finančních správách a na finančních odborech krajských a okresních národních výborů; do předpisů uvedených v bodech 1 a 4 u adresátů.

Federální ministerstvo financí

vydalo v dohodě s ministerstvem financí České socialistické republiky a ministerstvem financí Slovenské socialistické republiky podle § 391 odst. 1 hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb., ve znění vyhlášeném pod č. 37/1971 Sb. a doplněném zákonem č. 144/1975 Sb., **výnos o financování oběžných prostředků ve státních hospodářských organizacích zemědělské výroby a zemědělských služeb** čj. V/1-24 618/80 z 18. února 1981.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. dubna 1981, je uveřejněn ve Finančním zpravodaji č. 4/1981 a lze do něj nahlédnout na federálním ministerstvu financí.

Federální ministerstvo práce a sociálních věcí

vydalo podle § 43 odst. 1 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s ministerstvem práce a sociálních věcí ČSR, ministerstvem práce a sociálních věcí SSR a Ústřední radou odborů **směrnice** ze dne 30. ledna 1981 čj. 313-1674/80-7210 **pro uplatňování mzdových forem.**

Směrnicemi se upravuje uplatňování mzdových forem státními hospodářskými organizacemi včetně podniků zahraničního obchodu, výrobních hospodářských jednotek a jim obdobných organizačních forem, dále družstevními organizacemi, pokud jde o pracovníky v pracovním poměru, a jinými organizacemi, které hospodaří podle obdobných zásad jako státní hospodářské organizace.

Směrnice nabývají účinnosti dnem 1. července 1981. Organizace uplatní směrnice postupně po vytvoření potřebných předpokladů na základě rozhodnutí nadřízeného orgánu, nejpozději však dnem 1. ledna 1983.

Zrušují se zásady, směrnice a metodické pokyny vydané federálním ministerstvem práce a sociálních věcí o uplatňování mzdových forem, a předpisy vydané ústředními orgány, pokud jsou v rozporu s uvedenými směrnicemi.

Směrnice byly zaslány všem federálním ústředním orgánům, ústředním orgánům republik a krajským národním výborům. Lze do nich nahlédnout na ministerstvech práce a sociálních věcí a na ostatních uvedených orgánech.

Federální ministerstvo práce a sociálních věcí

vydalo podle § 43 odst. 1 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě se Státní plánovací komisí, federálním ministerstvem financí, ministerstvem práce a sociálních věcí ČSR, ministerstvem práce a sociálních věcí SSR, Státní bankou československou a Ústřední radou odborů **směrnice** ze dne 13. února 1981 čj. 31-21/81-7700 **o postupu při usměrňování mzdových prostředků.**

Směrnice zabezpečují jednotné uplatňování některých ustanovení části druhé vyhlášky č. 143/1980 Sb., o usměrňování mzdových prostředků a odměňování práce, v rozsahu platnosti této vyhlášky. Upravuje se postup organizací a nadřízených orgánů při usměrňování mzdových prostředků v období sedmého pětiletého plánu rozvoje národního hospodářství.

Směrnice nabyly účinnosti dnem 13. února 1981.

Směrnice byly zaslány všem federálním ústředním orgánům, ústředním orgánům republik a krajským národním výborům, u nichž lze do směrnice nahlédnout.

Federální ministerstvo práce a sociálních věcí a Ústřední rada odborů

vydaly **Zásady uplatňování metody třístupňové kontroly a veřejných prověrek stavu bezpečnosti a ochrany zdraví při práci,** jimiž se nahrazují Zásady účasti orgánů základních organizací ROH při provádění prověrek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a pracovních podmínek žen na pracovištích schválené usnesením předsednictva ÚRO ze dne 12. 1. 1972 a uvedené v části V č. 1 směrnic Ústřední rady odborů o postavení a úkolech orgánů ROH v péči o bezpečnost a ochranu zdraví při práci, schválených usnesením VI. plenární schůze ÚRO ze dne 11. října 1973 a uveřejněných ve Sbírce zákonů pod č. 124/1973.

Federální statistický úřad a federální ministerstvo financí

vydaly podle § 35 odst. 2 a 3 zákona č. 21/1971 Sb., o jednotné soustavě sociálně ekonomických informací, v dohodě se Státní plánovací komisí

1. **výnos o obsahu a formě katalogů jednotné údajové základny organizací** (ze dne 30. ledna 1981 čj. FSÚ 209/81-03, FMF XV/1-1769/81).

   V souladu s vyhláškou č. 173/1980 Sb., o jednotné údajové základně organizací, tento výnos upravuje obecné otázky týkající se obsahu a formy katalogů (katalog definic prvků údajové základny, katalog číselníků, katalog algoritmů, katalog vzorových struktur informačních vět), jimiž se pro základní oblasti sociálně ekonomických jevů určují a specifikují jednotlivě i ve vzájemných souvislostech prvky jednotné údajové základny organizací.

   Výnos nabyl účinnosti dnem 1. března 1981 a byl publikován pod poř. č. 3 v částce 1/1981 Zpravodaje ústředních statistických orgánů. Je možno do něj náhlédnout u všech orgánů státní statistiky.

2. **výnos o jednotné údajové základně organizací v oblasti charakteristik obecné povahy** (ze dne 30. ledna 1981 čj. FSÚ 208/81-03, FMF XV/1-1768/81).

   Jednotnou údajovou základnu organizací v oblasti charakteristik obecné povahy tvoří prvky obsažené v seznamu prvků údajové základny této oblasti, který je uveden v příloze k tomuto výnosu.

   Výnos nabyl účinnosti dnem 1. března 1981 a byl publikován pod poř. č. 2 v částce 1/1981 Zpravodaje ústředních statistických orgánů. Je možno do něj nahlédnout u všech orgánů státní statistiky.

Federální statistický úřad a federální ministerstvo financí

vydaly podle § 35 odst. 2 a 3 zákona č. 21/1971 Sb., o jednotné soustavě sociálně ekonomických informací, **Všeobecné směrnice ke statistickému a účetnímu výkaznictví a k některým formám statistických zjišťování „1 Všeob"**, platné od 1. ledna 1981 (FSÚ Č. Vk 457/81, FMF čj. XV/1-17 014/80 ze dne 1 září 1980).

Těmito směrnicemi se vymezují všeobecné povinnosti a oprávnění orgánů a organizací; popř. osob při sestavování a předkládání statistických a účetních výkazů, dále při provádění statistických zjišťování formou zvlášť organizovaných statistických šetření, soupisů, sčítání, průzkumů a anket; dále se jimi upravuje registrace a schvalování výkazů, charakter statistických a vykazujících jednotek, předkládání výkazů příjemcům, lhůty pro předkládání výkazů, podpisování výkazů, provádění oprav ve výkazech, přepočty údajů ve výkazech atd.

Směrnice byly vydány v edici „Směrnice a pokyny čs. statistiky".

Všeobecné směrnice k státním statistickým a státním účetním výkazům pro vykazující jednotky „1 Všeob", platné od 1. ledna 1976 (FSÚ Č. Vk. 1882/76, FMF čj. XV/1-24 172/75 ze dne 23. září 1975), pozbývají platnosti předložením posledního výkazu za období roku 1980.

Federální statistický úřad

vydal podle § 35 odst. 2 zákona č. 21/1971 Sb., o jednotné soustavě sociálně ekonomických informací, v součinnosti s Českým statistickým úřadem a se Slovenským statistickým úřadem:

1. **výnos, kterým se mění a doplňují směrnice „2/1 Prům"** (Č. Vk 776/81 ze dne 27. února 1981).

   S cílem zajistit jednotu mezi plánovou a statistickou metodikou ukazatele hrubé výroby a z důvodů snížení pracnosti a zpřesnění metodiky se mění a doplňuje text směrnic k státním statistickým výkazům pro vykazující jednotky „2/1 Prům", za úsek průmysl, platných od 1. ledna 1981 a schválených 14. července 1980 pod Č. Vk 199/81.

   Výnos nabyl účinnosti dnem 1. března 1981 a byl publikován pod poř. č. 6 v částce 2/1981 Zpravodaje ústředních statistických orgánů. Je možno do něj nahlédnout u všech orgánů státní statistiky.

2. **výnos, kterým se mění a doplňují směrnice „2/1 Prům"** (Č. Vk 792/81 ze dne 16. dubna 1981).

   S cílem zajistit vyšší kvalitu předkládaných údajů z VHJ se mění a doplňuje text směrnic k státním statistickým výkazům pro vykazující jednotky „2/1 Prům", za úsek průmysl, platných od 1. ledna 1981 a schválených 14. července 1980 pod Č. Vk 199/81.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. května 1981 a byl publikován pod poř. č. 8 v částce 4/1981 Zpravodaje ústředních statistických orgánů. Je možno do něj nahlédnout u všech orgánů státní statistiky.

3. **výnos, kterým se mění a doplňují směrnice „7 Stav"** (Č. Vk 791/81 ze dne 15. dubna 1981).

Na základě změn provedených Státní plánovací komisí v metodice plánu a za účelem dalších požadavků na doplnění metodických předpisů se mění směrnice k státním statistickým výkazům „7 Stav", za úsek stavebnictví, schválené dne 18. září 1980 pod Č. Vk 461/81 a platné od 1. ledna 1981.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. května 1981 a byl publikován pod poř. č. 9 v částce 4/1981 Zpravodaje ústředních statistických orgánů. Je možno do něj nahlédnout u všech orgánů státní statistiky.

Ministerstvo lesného a vodného hospodárstva Slovenskej socialistickej republiky

vydalo po dohode s Federálnym ministerstvom práce a sociálnych vecí, Ministerstvom práce a sociálnych vecí Slovenskej socialistickej republiky a Slovenským výborom Odborového zväzu pracovníkov drevárskeho priemyslu, lesného a vodného hospodárstva podľa § 43 ods. 2 zákona č. 133/1970 Zb. o pôsobnosti federálnych ministerstiev **úpravu** z 27. januára 1981 č. 230-9859/1052/80-EP, **ktorou sa mení a dopĺňa úprava** z 3. júla 1973 č. 3200/339/73-231 **o kvalifikačnom katalógu robotníckych povolaní lesného hospodárstva** (registrovaná v čiastke 41/1973 Zb.).

Úprava nadobudla účinnosť 1. marcom 1981.

Úprava je uverejnená v Spravodajcovi Ministerstva lesného a vodného hospodárstva Slovenskej socialistickej republiky v čiastke 2/1981. Možno do nej nazrieť na podnikových riaditeľstvách štátnych lesov, na vodohospodárskych organizáciách riadených Ministerstvom lesného a vodného hospodárstva Slovenskej socialistickej republiky a na Ministerstve lesného a vodného hospodárstva Slovenskej socialistickej republiky.

Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky — hlavný hygienik Slovenskej socialistickej republiky

podľa § 71 ods. 2 písm. a) zákona č. 20/1966 Zb. o starostlivosti o zdravie ľudu a § 7 ods. 3 vyhlášky č. 46/1966 Zb. o opatreniach proti prenosným chorobám v znení vyhlášok č. 21/1973 Zb., č. 20/1978 Zb. a č. 85/1980 Zb. vydal **úpravu** z 29. 12. 1980 č. Z-8510/1980-B/3-10 **o preočkovaní žiakov základných deväťročných škôl a základných škôl.**

Táto úprava zrušuje preočkovanie proti tuberkulóze v piatom roku povinnej školskej dochádzky; ďalej zrušuje preočkovanie žiakov v ôsmom roku povinnej školskej dochádzky a toto preočkovanie presúva do siedmeho roku povinnej školskej dochádzky. V školskom roku 1981/1982 nariaďuje preočkovanie žiakov v ôsmom aj v siedmom roku povinnej školskej dochádzky.

Úprava je uverejnená pod č. 2/1981 Vestníka Ministerstva zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky a možno do nej nazrieť na Ministerstve zdravotníctva SSR, odboroch zdravotníctva KNV a ONV a na ústavoch národného zdravia.

Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky — Inšpektorát kúpeľov a žriediel

podľa § 46 ods. 2 a § 72 ods. 1 písm. d) zákona č. 20/1966 Zb. o starostlivosti o zdravie ľudu a § 21 vyhlášky č. 15/1972 Zb. o ochrane a rozvoji prírodných liečebných kúpeľov a prírodných liečivých zdrojov na zabezpečenie uznesenia vlády SSR zo dňa 2. apríla 1980 č. 95 vydal **úpravu** z 2. februára 1981 č. Z-10 418/1980-D/4, **ktorou sa určujú nevyhnutné dočasné opatrenia na ochranu prírodných liečebných kúpeľov v Dudinciach.**

Touto úpravou sa prírodným liečebným kúpeľom Dudince vymedzuje nové vnútorné kúpeľné územie, ktorého rozsah je konkretizovaný v mapovom podklade a určujú sa také ďalšie opatrenia, ktorých cieľom je chrániť tieto kúpele až do vydania nového štatútu kúpeľného miesta.

Dokumenty týkajúce sa vnútorného kúpeľného miesta prírodných liečebných kúpeľov Dudince sú uložené a možno do nich nazrieť na miestnych národných výboroch v Dudinciach a Hokovciach, okresných národných výboroch vo Zvolene a v Leviciach, na Stredoslovenskom kraj-

skom národnom výbore v Banskej Bystrici, Západoslovenskom krajskom národnom výbore v Bratislave, v československých štátnych kúpeľoch Dudince a Sliač, v Slovakoterme, generálnom riaditeľstve čs. štátnych kúpeľov a žriedel v Bratislave a na Inšpektoráte kúpeľov a žriedel na Ministerstve zdravotníctva SSR.

Úprava je uverejnená pod č. 5/1981 Vestníka Ministerstva zdravotníctva SSR a možno do nej nazrieť na Ministerstve zdravotníctva SSR, odboroch zdravotníctva krajských a okresných národných výborov a na ústavoch národného zdravia.

Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky

podľa § 70 ods. 1 písm. c) zákona č. 20/1966 Zb. o starostlivosti o zdravie ľudu po dohode so Slovenským výborom Odborového zväzu pracovníkov zdravotníctva a Slovenským ústredným výborom Československého Červeného kríža vydalo **úpravu** z 1. decembra 1980 č. Z-9682/1980-B/1 **o zákaze fajčenia v zdravotníckych zariadeniach.**

Úprava sa vzťahuje na všetky zdravotnícke organizácie a zariadenia riadené Ministerstvom zdravotníctva SSR a národnými výbormi, na stredné zdravotnícke školy, ako aj na všetky podujatia organizované Slovenskou lekárskou spoločnosťou, Slovenským výborom Odborového zväzu pracovníkov zdravotníctva a Československým Červeným krížom v Slovenskej socialistickej republike.

Zrušuje sa úprava č. 30/1976 Vestníka Ministerstva zdravotníctva SSR o zákaze fajčenia v zdravotníckych zariadeniach, registrovaná v čiastke 24/1976 Zb.

Úprava je uverejnená pod č. 6/1981 Vestníka Ministerstva zdravotníctva SSR a možno do nej nazrieť na Ministerstve zdravotníctva SSR, odboroch zdravotníctva krajských a okresných národných výborov a na ústavoch národného zdravia.

Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky

vydalo po dohode so zúčastnenými orgánmi podľa § 70 ods. 1 písm. c) zákona č. 20/1966 Zb. o starostlivosti o zdravie ľudu a so zreteľom na § 72 vyhlášky č. 42/1966 Zb. o poskytovaní liečebno-preventívnej starostlivosti **úpravu** z 22. decembra 1980 č. Z-9884/1980-B/11, **ktorou sa mení úprava č. 30/1975 Vestníka Ministerstva zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky o hospodárení s liekmi a zdravotníckymi potrebami** (registrovaná v čiastke 16/1976 Zb.).

Úprava obsahuje zmeny v spôsobe financovania nákladov na lieky pre osoby v nápravno-výchovných ústavoch a vo väzniciach.

Úprava je uverejnená pod č. 17/1980 Vestníka Ministerstva zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky a možno do nej nazrieť na Ministerstve zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky, odboroch zdravotníctva KNV a ONV a na ústavoch národného zdravia.

Český báňský úřad

vydal podle § 11 odst. 1 písm. c) zákona České národní rady č. 24/1972 Sb., o organizaci a o rozšíření dozoru státní báňské správy:

1. **výnos** čj. 93/21/1980 ze dne 25. listopadu 1980 **o povolení používat trhavinu Ostravit C;**
2. **výnos** čj. 811/22/1980 ze dne 26. listopadu 1980 **o povolení používat pyrozapalovač;**
3. **výnos** čj. 3738/20/1980 ze dne 27. listopadu 1980 **o povolení používat tritolové válcové nálože VN 4, VN 5 a VN 10;**
4. **výnos** čj. 4448/19/1980 ze dne 28. listopadu 1980 **o povolení používat elektrické mžikové palníky SO-anti.**

Výnosy nabývají účinnosti dnem oznámení ve Sbírce zákonů ČSSR a jejich úplný text bude uveřejněn v Ústředním věstníku ČSR.

Výnosy jsou k nahlédnutí na Českém báňském úřadu a na všech obvodních báňských úřadech ČSR.

Český báňský úřad

vydal podle § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 24/1972 Sb., o organizaci a o rozšíření dozoru státní báňské správy, v dohodě s příslušnými ústředními orgány **výnos** ze dne 24. prosince 1980 čj. 7583/1980, **kterým se stanoví bližší podmínky pro výdej a převzetí výbušin k silniční dopravě**.

Výnos doplňuje výnos bývalého Ústředního báňského úřadu čj. 65/1965, kterým se vydává bezpečnostní předpis o výbušinách stanovením podmínek pro výdej a převzetí výbušin k silniční dopravě organizacím, které vydávají výbušiny k přepravě, provozují dopravu a pro které se výbušiny přepravují.

Výnos bude uveřejněn v Ústředním věstníku ČSR.

Vydavatel: Federální statistický úřad — **Redakce:** 118 16 Praha 1 - Malá Strana, Tržiště 9, telefon 53 38 41 až 49 — **Administrace:** Statistické a evidenční vydavatelství tiskopisů, n. p., 118 16 Praha 1 - Malá Strana, Tržiště 9 — telefon 53 38 41 až 49 — Vychází podle potřeby — Roční předplatné je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku podle výměru ČCÚ č. 1646/22/71 a SCÚ č. 700 C/71 MC ze dne 22. 10. 1971 — **Roční předplatné činí 68,— Kčs** a vybírá se v I. čtvrtletí — Zrušení odběru se uznává jen ke konci každého kalendářního čtvrtletí, nejpozději do 10 dnů před stanoveným datem — Frankované reklamace se uznávají jen dojdou-li do 15 dnů po vydání reklamované částky — **Účet pro předplatné:** SBČs Praha 1 — účet č. 10-0328-1 — Novinová sazba povolena poštou Praha 07, číslo 313 348 Be 55 — **Tisknou:** Tiskařské závody, n. p., závod 2, Praha 1 - Malá Strana, Karmelitská 6.
Dohlédací pošta — Praha 07